

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării sfintei Cruci

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, vă închin pe voi, fiilor unși în grădina Mea, vă închin așa cum închină o mamă bună pe copilul ei după ce-l spală și îl îmbracă, și apoi după ce-l hrănește, și ori de câte ori începe sau isprăvește peste el îngrijirea. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, închinați-vă și voi viața cea de fiecare zi până la venirea Mea, ca să vă am apoi în fericirea cea veșnică între cer și pământ.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, binecuvintez începutul lucrului din deal, prima căsuță din jurul acestui așezământ sfințit de numele Meu, prima căsuță binecuvântată de cuvântul Meu prin voi, fiilor unși cu ungerea Mea cea nouă. Toate căsuțele binecuvântate de cuvântul Meu care este cu voi, să aibă în ele fii pe potriva Mea, fii după chipul și asemănarea Mea, fii numiți de cuvântul Meu. Această căsuță să fie un mărgăritar din șirul de mărgăritare care va înconjura așezământul începutului Meu cel nou, prin care am început nașterea din nou a lumii, înnoirea lumii, fiilor unși. Începem din nou lumea, și încep cu voi. Amin, amin, amin. Nimeni dintre cei ce vă întâlnesc pe voi în numele Meu, nu pricepe adâncimea tainei Mele în voi, ba unii se scoală și vă hulesc, și pentru aceia Eu nu pot spune că n-au știut ce fac ei prin hula lor. Acum s-a așezat pe pământ sfârșitul răului și începutul celor sfinte peste om, și nu mai e vreme de așteptat, că toate sfârșitu-s-au. Amin. Sfârșitu-s-au toate și nu mai e nimic bun pentru Dumnezeu pe pământ. Totul e deșertăciune și goană după vânt, după cum spune Scriptura, dar voi sunteți planul Meu în mâna Mea, schița Mea cea pentru nașterea din nou a lumii. Nimic nu pot să-i mai dau lumii decât suferință. Lumea e lacomă după vânt și după deșertăciune, e lacomă și nu se mai satură de păcatul lăcomiei. Tot omul și-a pierdut mintea și nu și-o mai adună ca să se uite la deșertăciunea minții lui. Omul care se iubește pe sine, omul care Îl duce pe Dumnezeu cu vorba, acela nu cunoaște nimic din taina numelui de creștin.

Fiți atenți, fiilor unși cu ungerea Mea cea nouă; când vin spre voi oameni iubitori de Dumnezeu, zic ei, fiți atenți cum stați în fața lor. Stați în numele Meu, și altfel să nu stați, că oamenii sunt iubitori de sine, sunt iubitori de argint și se trufesc și se laudă și hulesc și vând pe Dumnezeu, chiar dacă au înfățișarea adevăratei credințe, dar în zadar o au dacă tăgăduiesc puterea ei și lucrarea ei între oameni. Fiți curați față de toți oamenii, și de ce este al lor să nu vă atingeți, că oamenii iubitori de sine nu iubesc pe Dumnezeu, chiar dacă au înfățișarea adevăratei credințe. Eu sunt Cel ce aduc spre voi pe cei ce Mă iubesc pe Mine și pe voi. Eu sunt Cel ce cunosc inima omului, iar voi să lucrați după cuvântul Meu, că iată ce fac oamenii: vin la voi și se dau iubitori de Dumnezeu, iar când văd jugul Meu cel sfânt, dus de voi, se rușinează și dau să se ascundă sub nădejdea că nu e Dumnezeu cu voi și că e diavolul. O, ce jug greu voi da Eu la aceștia care au aflat izvorul Meu cel sfânt de la voi, și s-au dus apoi și l-au vărsat pe drumurile lor deșarte, și apoi au învinuit cuvântul Meu și pe voi, cei unși de Mine cu ungerea Mea cea nouă!

Am început din nou biserica Mea, că nimic nu mai înseamnă pe pământ biserică a lui Hristos. Iată ce fac preoții din lume: se scoală să lovească în începutul Meu cel nou, care este cu voi în lucrarea de înnoire a lumii. Oamenii și-au pus peste ei duhovnici și i-au mărit și i-au slăvit și i-au pus paravan pentru ei și pentru slava lor cea deșartă. Vin oameni iubitori de sine până la izvorul Meu cel sfânt de la voi, și se duc apoi să întrebe pe duhovnicii lumii păcătoase care nu se scoală din deșertăciunea păcatelor ei. Duhovnicii oamenilor zic ca oamenii, și nu zic ca Duhul Sfânt. Dacă duhovnicii ar lucra cu Duhul Sfânt, ar fi sfinți și ar vedea deșertăciunea omului care se duce la duhovnic ca să ia de la Dumnezeu. Duhovnicii oamenilor vând vorbele lui Dumnezeu

pe bani, și oamenii zic că Dumnezeu este acolo unde se dau bani pe El, și apoi zic că-L au pe Dumnezeu. Dar iată ce grăiesc: oamenii slavei deșarte și-au luat plata prin duhovnicii sufletelor lor, care s-au sculat alături de ei împotriva Mea. Dacă duhovnicii oamenilor ar fi duhovnicești, s-ar ascunde de oameni, că oamenii n-au pocăință, și nici n-o caută. Iată ce caută omul, caută duhovnic care lovește în Mine, în adevărul Meu, care a venit pe pământ ca să vădească faptele rele ale lumii.

O, fiilor unși în grădina Mea, vă spun vouă că dacă ați fi din lume, lumea v-ar iubi, că lumea iubește ce este al ei, dar voi nu sunteți din lume sau ca duhovnicii lumii, care fac pe gustul omului din lume. Voi sunteți cuvântul Meu, adevărul Meu, și de aceea lumea nu vă iubește. Lumea nu iubește adevărul, și de aceea nu poate lumea să vă iubească pe voi. Duhovnicii bisericii din lume, cărora lumea le zice mari și sfinți, aceia au primit duhul slavei deșarte peste ei, și sunt pătați în sângele lui antichrist, care-și are locul în biserică, și de aceea lovesc în numele Meu care este cu voi. Dar voi aveți răbdare, că-i voi aduce cu capul la picioare, fiindcă Mă vor vedea cu voi și vor fi judecați de însăși conștiința lor cea pătată, care i-a făcut să lovească în lumina ochilor Mei care cutreieră pământul. Ei s-au ridicat mai presus de Mine și au judecat după voia lor, că nu cunosc prin Duhul Sfânt, Care pe toate le judecă după dreptatea cea din cer.

Amin, amin zic vouă, fiilor unși cu ungerea Mea cea nouă: duhovnicii românilor, care s-au pătat în sângele lui antichrist și apoi au fost puși mari peste sufletul românilor, aceia vor fi rușinați de Dumnezeu pentru păcatul slavei deșarte și pentru pata lor care-i face să spună ca omul și nu ca Dumnezeu, Care nu caută la fața omului. Iată, aceștia lovesc în voi și se au bine cu toată lumea mării de sine și se vădesc că nu sunt oameni ai dreptății dacă lovesc în lucrul Meu cel sfânt, care vine peste voi pentru împlinirea Scripturilor cele pentru înnoirea lumii. Ei se cred mai deștepti ca Mine și ca voi, care Mă aveți pe Mine din cer în toată vremea peste voi.

Oamenii nu iubesc calea adevărului, calea cea sfântă a Mea cu oamenii, și de aceea s-au sculat împotriva izvorului Meu cel sfânt, care curge din cer în mijlocul României. Iar Eu, Domnul, Mă ridic împotriva duhovnicilor lumii și le zic: n-am venit să aduc pacea, că n-am peste cine s-o așez, căci oamenii iubesc păcatul. Am venit să aduc sabia, și am adus-o. Iar voi, duhovnicii oamenilor care v-au făcut duhovnicii lor, dați să fugiți de sabia care taie dinaintea Mea fățarnicia care s-a făcut dumnezeu pentru cei slabi care nu văd calea adevărului ca s-o cunoască. Am venit să aduc sabia. Cuvântul acesta este sabia Mea. Ea desparte adevărul de minciună, și omul cel fățarnic a început să țipe și să-și strângă supușii sub mantia sa, dar Eu vin cu plata fățarniciei, și voi vă ascundeți de fața cuvântului Meu cel adevărat, că sunteți fățarnici. Iată ce veste vă trimit: vai vouă, că alergați după sufletele oamenilor ca să-i faceți ucenici credincioși vouă și nu Mie, căci oamenii care vă caută pe voi rămân în păcatele lor și se fălesc cu numele Meu așa cum sunt ei, dar ei sunt fii ai gheenei, și vai și lor dacă nu vor asculta de glasul Păstorului Care vine din cer și Se face cuvânt pentru ca să cheme omul la pocăință și la sfințenie de duh și de trup și de inimă, pentru împlinirea Scripturilor de veac nou peste pământ. Vai vouă, cărturari și farisei care stați în numele Meu înaintea oamenilor ca să le tăiați calea care duce în împărăția Mea cu care vin pe pământ! Vai vouă, celor ce lăsați lumea să rățăască în păcate, ca nu cumva să fie cel ce se scoală împotriva voastră ca să vă descopere fățarnicia! Iată, v-ați luat plata pe pământ, căci oamenii vă slăvesc pe voi, iar pe Mine Mă răstignesc prin păcatele lor. Slava care vine de la om este plata omului fățarnic, și cu ea rămâne. Dacă ați fi plăcuții Mei, ați fugi ca și Mine de slava de la om, dar voi vă faceți ucenici din oamenii slavei deșarte și vă înveliți cu ei și vă semețiți împotriva plăcuților Mei, care fug de păcatul slavei deșarte. Eu nu grăiesc peste voi de la Mine Însumi, căci cel ce grăiește de la sine, acela își caută slava lui, și nu este de la Dumnezeu cel ce-și caută slava lui. Eu sunt trimisul Tatălui, și întru Mine nu este nedreptate, că nu caut la fața omului, ci toate câte aud la Tatăl, acelea le grăiesc, căci nu caut slava Mea. Voi căutați la fața omului, și așa grăiți, și așa lucrați. Duhovnicii timpurilor creștine se ridicau împotriva împăraților nedrepți și nu primeau pată pe fața lor și nu erau pătați ca apoi să

trebuie să se învoiască cu omul slavei deșarte, și își puneau sufletul pentru oile Mele și nu Mi le înjunghiau așa cum faceți astăzi voi, cei ce vă numiți și sunteți numiți de oameni duhovnici mari. Sunteți mari, dar pentru oameni, nu pentru Dumnezeu, că la fața omului căutați. Dacă ați căuta cu fața Mea în voi înaintea oamenilor, nu v-ar mai căuta mulțimi de oameni, și ar fugi lumea de lângă voi așa cum fugea de lângă Mine. După ce mulțimile de oameni vedeau ce voiesc Eu de la om, Mă părăseau și nu mai umblau după Mine. Numai câțiva aveam cu adevărat de partea Mea, iar aceia iubeau adevărul lui Dumnezeu, nu al omului. În toate timpurile am avut numai câțiva, căci oamenii iubesc păcatul și nu se învoiesc cu lepădarea de sine.

Amin, amin zic vouă: slujitorul care are după el mulțime de suflete, acela nu este cu Mine, ci este cu slava care vine de la om, și nu este bună turma lui. Dar slujitorul prigonit de slujitorii bisericii pentru că are oi sfinte și cuminți și ascultătoare de Dumnezeu, acela este slujitor ceresc înaintea Mea, căci credința nu este a tuturor. Amin, amin, amin.

O, fiilor unși în grădina Mea cea cu ungere nouă în ea! Am strâns pe România în grădina Mea de la voi, și acum caut după neamul român care va fi să fie, căci Eu nu fac pe gustul omului lumesc, așa cum fac duhovnicii lumii, care calcă peste Dumnezeu pentru fața omului. Începem din nou lumea, și încep cu voi. Amin. Începem din nou pe România, și încep cu voi. Amin. Începem din nou cu începutul în toate, și încep cu voi. Amin. Și am început cu voi. Amin, amin, amin.

Nimeni din cei ce vă întâlnesc pe voi și vă privesc pe voi în numele Meu, nu pricepe adâncimea tainei Mele în voi, că Eu lucrez tainic din veac și până în veac. Dacă aș mai lungi veacul omului, omul de după această lucrare a Mea ar osândi pe tot omul de azi că n-a cunoscut pe Dumnezeu în voi. Dar oamenii de lângă voi și toți cei din vremea aceasta nu vor venirea Mea, căci sunt goi și nu știu ce înseamnă veșmântul venirii Mele, veșmântul de nuntă, fericirea pe care Eu, Domnul, am așezat-o pentru cei săraci cu duhul, pentru cei ce au numai Duhul Meu. Oamenii au multe duhuri și sunt bogați în duhuri, dar cei săraci cu duhul sunt cei ce au numai Duhul lui Dumnezeu, numai un singur duh. Oamenii nu sunt cunoscători ai celor sfinte, și sunt ușori la minte și se iau după toate câte vin de la oameni. Dar cei săraci cu duhul au veșmântul venirii Mele și veghează întru venirea Mea, căci Eu am zis: *«Feriți-vă cei ce plâng, fericiți cei blânzi și drepti, fericiți cei flămânzi și goi, fericiți cei ce miluiesc, fericiți cei cu inima curată, care fac toate acestea în pacea inimii, că plata lor, multă este în ceruri, așa cum a fost și pentru proorocii cei de dinainte, care erau prigoniți pentru numele Meu»*.

Voi, fiilor unși cu ungerea Mea cea nouă, să nu vă plecați învățătorilor oamenilor, așa cum face lumea ca să fie văzută de lume, ca și învățătorii ei, căroră le plac locurile cele dintâi și le place să fie numiți învățători peste oameni. Voi știți că unul este Învățătorul și Părintele vostru: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, amin, iar voi sunteți frați. Nici învățători să nu vă numiți, că Învățătorul vostru este unul: Hristos. Și cel care este mai mare între voi, să fie slujitorul vostru, căci cel care se va înălța pe sine va fi umilit, și cine se va smeri pe sine va fi înălțat. Amin, amin, amin.

Înălțați spre Mine crucea credinței sfinte, Evanghelia împărăției, care se vestește pe sine la toate neamurile, ca să vină apoi sfârșitul cel proorocit de Mine, să vină venirea Mea și împărăția Mea pentru cei drepti. Astăzi sărbătorim crucea răstignirii Mele, pe care duhovnicii cei drepti au scos-o din pământ și au înălțat-o, ca tot cel ce se va uita la ea și o va cinsti, să aibă viață veșnică, și s-o trăiască apoi, căci viața veșnică se trăiește, nu se dobândește fără viața ei, fără viața Mea în om.

Nimeni nu mai sărbătorește în el crucea răstignirii Mele. Face omul semnul crucii pe trupul lui, și atât, iar Eu sunt fără viață în om, căci omul nu iubește răstignirea, așa cum am iubit-o Eu. Omul nu stă răstignit pe cruce ca să nu păcătuiască. Omul s-a dat jos de pe cruce și umblă în păcate și este liber față de cruce. Dar Eu vin cu norii, și înaintea Mea va merge slava Mea, crucea slavei Mele, căci răstignirea Mea a fost slava Mea prin care am biruit moartea omului care

iubește viața Mea în el. Vin curând, și toată fățărnicia omului va fi așternută sub venirea Mea, iar Eu Mă voi slăvi în cei ce veghează întru venirea Mea cea cu slavă.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, vă închin pe voi și tot lucrul vostru cel sfânt, care va sta înaintea Mea și va rodi veac dumnezeiesc între cer și pământ. Amin, amin, amin.

14/27-09-1998